KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 956/2005

af 23. juni 2005

om ændring af forordning (EØF) nr. 411/88 om den metode og den rentesats, der skal anvendes ved beregningen af finansieringsomkostninger i forbindelse med interventioner i form af opkøb, oplagring og afsætning

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1883/78 af 2. august 1978 om almindelige regler for finansiering af interventioner gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen ([1]), særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I artikel 5, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1883/78 er det fastsat, at hvis en medlemsstats gennemsnitssats for renteudgifter i forbindelse med interventionsforanstaltninger er højere end det dobbelte af den ensartede rentesats, der er fastsat for Fællesskabet, kan Kommissionen for regnskabsårene 2005 og 2006 med henblik på finansieringen af denne medlemsstats renteudgifter anvende den ensartede rentesats forhøjet med forskellen mellem det dobbelte af sidstnævnte sats og medlemsstatens faktiske sats.

(2) For at fastlægge, hvilken rentesats der skal tages i betragtning for de berørte medlemsstater, bør den metode, der skal anvendes i regnskabsårene 2005 og 2006, anføres i Kommissionens forordning (EØF) nr. 411/88 ([2]).

(3) Hvis en medlemsstat ikke har meddelt Kommissionen den gennemsnitssats for renteudgifter, den har anvendt, benytter Kommissionen en særlig referencesats, der fastlægges på grundlag af de repræsentative referencerentesatser i medlemsstaterne.

(4) Som følge af Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse den 1. maj 2004 er det nødvendigt, at der ved denne referencesats også tages hensyn til de repræsentative referencesatser for hvert af disse lande. Disse satser bør derfor fastsættes på de samme betingelser som for de øvrige medlemsstater.

(5) Forordning (EØF) nr. 411/88 bør ændres i overensstemmelse hermed.

(6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra EUGFL-Komitéen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 411/88 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4 affattes således:

»*Artikel 4*

1. Er satsen for en medlemsstats renteudgifter i mindst seks måneder lavere end den ensartede rentesats, der er fastsat for Fællesskabet, fastsættes der en særlig rentesats for den pågældende medlemsstat.

2. Gennemsnitssatsen for en medlemsstats renteudgifter meddeles Kommissionen senest tyve dage inden regnskabsårets udgang. Den vedrører de seks måneder, der går forud for meddelelsen. For Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets vedkommende vedrører den for regnskabsåret 2005 perioden fra den 1. maj til den 31. august 2004.

Meddeles gennemsnitssatsen ikke, fastsættes satsen for renteudgifterne på grundlag af de referencerentesatser, der er anført i bilaget. Er disse referencerentesatser ikke alle disponible for hele den i første afsnit anførte referenceperiode, benyttes de satser, der foreligger i referenceperioden.

([1]) EFT L 216 af 5.8.1978, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 695/2005 (EUT L 114 af 4.5.2005, s. 1).
([2]) EFT L 40 af 13.2.1988, s. 25. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2623/1999 (EFT L 318 af 11.12.1999, s. 14).

3. Er en medlemsstats gennemsnitssats for renteudgifter højere end det dobbelte af den ensartede rentesats, der er fastsat for Fællesskabet, beregnes den rentesats, der refunderes over fællesskabsbudgettet for regnskabsårene 2005 og 2006, efter følgende formel:

TR = TIU + [TIC − (2 × TIU)]

hvor:

TR = rentesats, der refunderes medlemsstaterne

TIU = ensartet rentesats

TIC = rentesats, som en medlemsstat meddeler ifølge stk. 2, første afsnit, eller den rentesats, der gælder, når meddelelsen ifølge stk. 2, andet afsnit, ikke foretages.«

2) Bilaget erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes for udgifter, der påløber fra den 1. oktober 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juni 2005.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

BILAG

»*BILAG*

Referencerentesats som omhandlet i artikel 4, stk. 2, andet afsnit

1. Tjekkiet

   Prague interbank borrowing offered rate for tremånedeslån (PRIBOR)

2. Danmark

   København Interbank borrowing offered rate for tremånederslån (CIBOR)

3. Estland

   Talin interbank borrowing offered rate for tremånederslån (TALIBOR)

4. Cypern

   Nicosia interbank borrowing offered rate for tremånederslån (NIBOR)

5. Letland

   Riga interbank borrowing offered rate for tremånederslån (RIGIBOR)

6. Litauen

   Vilnius interbank borrowing offered rate for tremånederslån (VILIBOR)

7. Ungarn

   Budapest interbank borrowing offered rate for tremånederslån (BUBOR)

8. Malta

   Malta interbank borrowing offered rate for tremånederslån (MIBOR)

9. Polen

   Warszawa interbank borrowing offered rate for tremånederslån (WIBOR)

10. Slovenien

    Interbank borrowing offered rate for tremånederslån (SITIBOR)

11. Slovakiet

    Bratislava interbank borrowing offered rate for tremånederslån (BRIBOR)

12. Sverige

    Stockholm interbank borrowing offered rate for tremånederslån (STIBOR)

13. Det Forenede Kongerige

    London interbank borrowing offered rate for tremånederslån (LIBOR)

14. For de øvrige medlemsstater

    Euro interbank borrowing offered rate for tremånederslån (EURIBOR).

NB: Disse satser forhøjes med 1 procentpoint, hvilket svarer til rentemarginalen.«